

Sygnatura akt III U 983/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 17 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Elżbieta Majewska**

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Alina Darul

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2018 r. w Koninie

sprawy **M. B. (1)**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania M. B. (1)

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 04 października 2017r. znak: (...)

O d d a l a o d w o ł a n i e.

SSO Elżbieta Majewska

Sygn. akt III U 983 / 17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 04 października 2017 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. Inspektorat w K. odmówił M. B. (2) prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, że wnioskodawczyni nie spełnia warunków do nabycia świadczenia przedemerytalnego bowiem nie zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 60 dni od dnia ustania prawa do świadczenia pielęgnacyjnego.

Z decyzją tą nie zgodziła się M. B. (2) wnosząc odwołanie. Odwołująca domagała się zmiany decyzji i przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego wskazując, że świadczenie pielęgnacyjne na córkę B. pobierała do dnia (...) tj. do dnia jej śmierci. Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w T., który wypłacał świadczenie nie poinformował odwołującej, że powinna się zarejestrować w urzędzie pracy tak więc o tym wnioskodawczyni nie wiedziała. Ponadto po śmierci córki była w takiej rozpacz, że nie myślała o sobie i swojej przyszłości. Odwołująca podniosła, że obecnie nie ma z czego żyć, jest na utrzymaniu dzieci i nie ma za co rozpocząć leczenia. Opiekowała się córką przez 24 lata i powołując się na zasady współżycia społecznego wniosła o przyznanie przedemerytalnego.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania powołując się na argumenty podniesione w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył co następuje :

M. B. (2), ur. (...), złożyła w dniu 14.08.2017 r. wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego. Do wniosku dołączyła zaświadczenie Burmistrza Gminy i Miasta T. z dnia 11.08.2017 r. , w którym potwierdzono, że wnioskodawczyni była uprawniona w okresie od 01.05.2004 r. do 22.08.2016 r. do świadczenia pielęgnacyjnego z tytułu rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w związku z opieką nad osobą legitymującą się znacznym stopniem niepełnosprawności tj. nad córką B.. Jednocześnie potwierdzono, że Burmistrz Gminy i Miasta T. opłacał składki na ubezpieczenie społeczne przez okres niezbędny do uzyskania okresu ubezpieczenia, o którym mowa w art. 6 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Ponadto odwołująca dołączyła zaświadczenie Powiatowego Urzędu Pracy w T. z dnia 08.08.2017 r. stwierdzające, że **M. B. (2)** jest zarejestrowana w tut. Urzędzie jako bezrobotna od dnia 19.01.2017 r. do nadal i otrzymała zasiłek w okresie od 19.01.2017 r. do 17.07.2017 r. W okresie zarejestrowania nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia. Ubezpieczona powołała się także na dokumenty złożone już wcześniej w ZUS przy wniosku o emeryturę z tytułu opieki nad dzieckiem.

Na podstawie powyższych dokumentów organ rentowy przyjął, że ubezpieczona wykazała : 16 lat , 6 miesięcy i 25 dni okresów składkowych , 5 lat , 6 miesięcy i 9 dni okresów nieskładkowych. Łącznie więc pozwany przyjął , że wnioskodawczyni legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym wynoszącym 22 lata, 1 miesiąc i 4 dni.

W przedmiotowej sprawie nie budzi wątpliwości , że **M. B. (2)** sprawowała opiekę nad dzieckiem wymagającym stałej opieki tj. córką B. ur. (...). W związku z powyższym w okresie od 01 maja 2004 r. do 22.08.2016 r. była uprawniona do pobierania świadczenia pielęgnacyjnego z tytułu rezygnacji z zatrudnieni lub innej pracy zarobkowej i świadczenie to było wypłacane przez Burmistrza Gminy i Miasta w T.. **B. B. (2)** zmarła w dniu (...). i ustało także prawo ubezpieczonej do pobierania świadczenia pieniężnego. Świadczenie to zostało jednak wypłacone za cały miesiąc sierpień 2016 r. i następnie decyzją z dnia 19.10.2016 r. Burmistrz Gminy i Miasta w T. odwołująca została zobowiązana do zwrotu kwoty 377,40 za okres od 23.08.2016 r. do 31.08.2016 r. jako nienależnego świadczenia.

Odwołująca w okresie 60 dni od ustania pobierania świadczenia pielęgnacyjnego nie zarejestrowała się w urzędzie pracy. Dopiero w dniu 19 stycznia 2017 r. **M. B. (2)** zgłosiła się do Powiatowego Urzędu Pracy w T., gdzie została zarejestrowana jako bezrobotna oraz pobierała zasiłek dla bezrobotnych w okresie od 19.01.2017 r. do 17.07.2017 r.

Obecnie od dnia 01.10.2017 r. wnioskodawczyni jest uprawniona do emerytury.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach ZUS oraz zeznań odwołującej i nie był on sporny pomiędzy stronami.

Zgodnie treścią **art. 2 ust. 1** ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2148)

prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która:

1) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta oraz 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

2) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065, 1292, 1321, 1428 i 1543), zwanej dalej „ustawą o promocji zatrudnienia”, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn, lub

3) do dnia ogłoszenia upadłości prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778), zwanej dalej „ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych”, i za ten okres opłacała składki na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta i 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

4) zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

4a) zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 60 dni od dnia ustania prawa do świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1952), lub zasiłku dla opiekuna, o którym mowa w ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów (Dz. U. z 2016 r. poz. 162 i 972 oraz z 2017 r. poz. 1428), pobieranych nieprzerwanie przez okres co najmniej 365 dni, jeżeli utrata prawa do nich była spowodowana śmiercią osoby, nad którą opieka była sprawowana, i do dnia, w którym ustało prawo do świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego lub zasiłku dla opiekuna, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

5) do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn, lub

6) do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego, z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 34 lata dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn.

W myśl przepisu ust. 3 powołanego artykułu świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Termin złożenia wniosku, o którym mowa w punkcie 3 może być przywrócony przez ZUS na wniosek osoby zainteresowanej w szczególnie uzasadnionych przypadkach – art. 2 ust. 4 ustawy.

W przedmiotowej sprawie nie było sporne, że w przypadku odwołującej istnieje jedynie możliwość przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego na podstawie art. 2 ust. 4 a i częściowo warunki określone w tym przepisie zostały przez nią spełnione. Wnioskodawczyni pobierała bowiem świadczenie pielęgnacyjne, o którym mowa w ustawie o świadczeniach rodzinnych nieprzerwanie przez okres co najmniej 365 dni, a utrata tego świadczenia była spowodowana śmiercią osoby, nad którą opieka była sprawowana. Ponadto do dnia, w którym ustało prawo do

świadczenia odwołująca ukończyła co najmniej 55 lat i osiągnęła okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 20 lat. Odwołująca jednak nie zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 60 dni od ustania prawa do świadczenia pielęgnacyjnego, a więc nie spełniła jednej z przesłanek określonej w powołanych przepisach. Podkreślić w tym miejscu należy, że do skutecznego nabycia prawa do świadczenia niezbędne jest spełnienie łącznie wszystkich wymaganych przesłanek określonych w przepisach, a brak choćby jednej przesłanki skutkuje brakiem prawa do świadczenia. Jak wynika z literalnej treści powołanego przepisu (art. 2 ust. 1 pkt 4 a) koniecznym warunkiem nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego przez osobę, która pobierała świadczenie pielęgnacyjne i które ustało z powodu śmierci tej osoby jest m.in. zarejestrowanie się we właściwym urzędzie pracy w ciągu 60 dni od ustania prawa do świadczenia pielęgnacyjnego, przy czym przepis ten nie przewiduje możliwości przywrócenia wskazanego terminu. Wskazany w powołanym przepisie termin jest terminem prawa materialnego, terminem zawitym, który nie podlega przywróceniu, a uchybienia tego terminu skutkuje utratą prawa do świadczenia. Brak jest też podstaw by przyjąć, że istnieje możliwość przywrócenia tego terminu tak jak w przypadku terminu określonego w art. 2 ust. 3 pkt 3 ustawy bowiem możliwość przywrócenia dotyczy terminu do złożenia wniosku o świadczenie przedemerytalne, jego charakter prawny jest inny i przepis ten nie może być interpretowany rozszerzająco.

Podkreślić także należy, że trudna sytuacja materialna, brak środków do życia nie mogą stanowić podstawy do odstąpienia od ustawowych wymogów określonych w art. 2 ust. 1 pkt 4a ustawy o świadczeniach przedemerytalnych. Na marginesie wskazać też należy, że sytuacja materialna odwołującej uległa już poprawie bowiem od dnia 01.10.2017 r. jest uprawniona do emerytury.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd, na podstawie art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił wniesione odwołanie i orzekł jak w wyroku.

SSO Elżbieta Majewska